

A biztosító társaságok és a gépjárműjavító műhelyek közötti, a biztosított gépjárművek javítási díjaira vonatkozó megállapodások versenyellenes célúak és ezért tiltottak, amennyiben már jellegüknél fogva károsak a rendes verseny megfelelő működésére

Káros jellegüket mindkét érintett piacot – vagyis a gépjármű-biztosítási piacot, valamint a gépjármű-javítási piacot – figyelembe véve kell értékelni

A magyar biztosítók, így többek között az Allianz és a Generali évente egyszer megállapodnak a gépjárműjavító műhelyekkel, illetve azok országos szövetségével a biztosított gépjárműveket ért kár esetén a biztosító által megfizetendő javítási szolgáltatásokra alkalmazandó feltételekről és díjakról. E műhelyek a biztosító által jóváhagyott feltételek és díjak alapján a javításokat közvetlenül végezhetik el.

E tekintetben a gépjármű-márkakereskedők két szempontból állnak kapcsolatban a biztosítókkal: egyrészt a biztosítók nevében kár esetén megjavítják a biztosított gépkocsikat, másrészt a biztosítók közvetítőiként járnak el oly módon, hogy a gépkocsieladás vagy -javítás esetén gépjármű-biztosításokat ajánlanak ügyfeleiknek. A biztosítók és a gépjármű-márkakereskedők között létrejött megállapodások azt írják elő, hogy a balesetben károsodott gépjárművek javításáért fizetett óradíjak a márkakereskedő által a biztosító társaság javára közvetített biztosítások számától és arányától függően emelkednek.

A magyar Gazdasági Versenyhivatal – miután megállapította, hogy a szóban forgó megállapodások versenykorlátozó célúak voltak a gépjármű-biztosítások, illetve a gépjármű-javítói szolgáltatások piacán – megtiltotta a versenyellenes magatartás folytatását és bírságokat szabott ki¹ az érintett vállalkozásokkal szemben.

A felülvizsgálati eljárás keretében eljáró Legfelsőbb Bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy a szóban forgó megállapodások a piaci versenyt kizáró, korlátozó vagy torzító célúnak minősülnek-e.

Ítéletében a Bíróság először is arra emlékeztet, hogy az ilyen célú megállapodások – vagyis azok, amelyek már jellegüknél fogva károsak a rendes verseny megfelelő működésére – tiltottak anélkül, hogy szükség lenne a versenyre gyakorolt hatásuk vizsgálatára.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy a vizsgált megállapodások összekapcsolnak két, főszabály szerint független tevékenységet, vagyis a károsult gépjárművek javításának szolgáltatásáért járó díjazást és a gépjármű-biztosítási alkuszi tevékenységért járó díjazást. E tekintetben a Bíróság hangsúlyozza, hogy ugyan a két tevékenység közötti kapcsolat létrehozása nem jelenti automatikusan azt, hogy az érintett megállapodások versenykorlátozó célúak lennének,

^{1A} A magyar Gazdasági Versenyhivatal az Allianz Hungáriával szemben 5 319 000 000 HUF (nagyjából 18 215 753 euró), a Generali-Providenciával szemben 1 046 000 000 HUF (nagyjából 3 582 191 euró), a Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetségével (GÉMOSZ) szemben 360 000 000 HUF (nagyjából 1 232 876 euró), a Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft.-vel szemben 13 600 000 HUF (nagyjából 46 575 euró), a Paragon-Alkusz Zrt.-vel (a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) szemben 45 000 000 HUF (nagyjából 154 109 euró) összegű bírságot szabott ki.

ám ez ettől még jelentős elemnek minősülhet annak értékelése szempontjából, hogy e megállapodások jellegüknél fogva károsak-e a rendes verseny megfelelő működésére. Ezzel kapcsolatosan a Bíróság megjegyzi, hogy ugyan vertikális – vagyis egymással nem versenyző vállalkozások között létrejött – megállapodásokról van szó, ám ettől még azok célja lehet a verseny célzott korlátozása.

A Bíróság továbbá kijelenti, hogy a jelen ügyben a szóban forgó megállapodások célját mindkét érintett piacot figyelembe véve kell értékelni. Tehát a magyar bíróság feladata annak vizsgálata egyrészt, hogy – figyelembe véve azt a gazdasági és jogi környezetet, amelybe a vertikális megállapodások illeszkednek – e megállapodások a gépjármű-biztosítási piacon fennálló verseny tekintetében elegendően károsak-e ahhoz, hogy a verseny célzott korlátozásának minősüljenek. Ez a helyzet áll fenn különösen, amennyiben a magyar jog által a gépjárműbiztosítást kínáló közvetítőként, illetve biztosítási alkuszként eljáró gépjármű-márkakereskedők tekintetében meghatározott szerep megköveteli az utóbbiak biztosítótársaságokkal szembeni függetlenségét. Ezenfelül e megállapodások versenyellenes célja akkor is bizonyított, ha valószínű, hogy a verseny a szóban forgó megállapodások megkötésének következtében megszűnik vagy jelentősen gyengül a gépjármű-biztosítási piacon.

Másrészt, a magyar bíróságnak a szóban forgó megállapodások céljának a járműjavítási szolgáltatások piaccal összefüggésben történő értékelésekor majd figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy e megállapodásokat a Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége „ajánlott árakat” rögzítő döntései alapján kötötték-e meg. Amennyiben e bíróság azt állapítja meg, hogy e döntések a gépjármű-javítási óradíjak egységesítéséből eredően ténylegesen versenykorlátozó célúak voltak, és hogy a jogvita tárgyát képező megállapodásokkal a biztosítótársaságok saját akaratukból is megerősítették e döntéseket – ami feltételezhető abban az esetben, ha a biztosítótársaságok közvetlenül a GÉMOSZ-szal kötöttek megállapodást –, a szóban forgó döntések jogellenes volta miatt a szóban forgó megállapodások is jogellenesek.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499